स हन्ता द्विषतां सङ्घे दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः । यस्य बाहुबलं सर्व्वे वयमाश्रित्य जीविताः ।
स हन्ता रिपुसैन्यानां दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः । निवातकवचा येन देवैरपि सुदुर्जयाः ।
निर्ज्जिता धनुषैकेन दिष्ट्या पार्थः स जीवति । कौरवान् सहितान् सर्व्वान् गोग्रहार्थे समागतान् ।
योऽजयन्मत्स्यनगरे दिष्ट्या पार्थः स जीवति । कालकेयसहस्राणि चतुर्द्दश महारणे । ५२६०
योऽवधीद्भुजवीर्य्येण दिष्ट्या पार्थः स जीवति । गन्धर्व्वराजं बलिनं दुर्य्योधनकृतेन वै ।
जितवान् योऽस्त्रवीर्य्येण दिष्ट्या पार्थः स जीवति । किरीटमाली बलवान् श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ।
मम प्रियश्च सततं दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः । पुत्रशोकाभिसन्तप्तश्चिकीर्षन् कर्म्म दुष्करं ।
जयद्रथवधान्वेषी प्रतिज्ञां कृतवान् हि यः । कच्चित् स सैन्धवं सङ्घे हनिष्यति धनञ्जयः ।
कच्चित्तीर्णप्रतिज्ञं हि वासुदेवेन रक्षितं । अनस्तमित आदित्ये समेष्याम्यहमर्ज्जुनं । ५२६५
कच्चित् सैन्धवको राजा दुर्य्योधनहिते रतः । नन्दयिष्यत्यमित्राणि फाल्गुनेन निपातितः ।
कच्चित् दुर्य्योधनो राजा फाल्गुनेन निपातितं । दृष्ट्वा सैन्धवकं सङ्घे शममस्मासु धास्यति ।
दृष्ट्वा विनिहतान् भ्रातॄन् भीमसेनेन संयुगे । कच्चित् दुर्य्योधनो मन्दः शममस्मासु धास्यति ।
दृष्ट्वा चान्यान्महायोधान् पतितान् धरणीतले । कच्चित् दुर्य्योधनोमन्दः पश्चात्तापं करिष्यति ।
कच्चिद्भीमेण नो वैरं शममेकेन यास्यति । शेषस्य रक्षणार्थञ्च सन्धास्यति सुयोधनः । ५२७०
एवं बहुविधं तस्य राज्ञश्चिन्तयतस्तदा । कृपयाऽभिपरीतस्य घोरं युद्धमवर्त्तत ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि युधिष्ठिरहर्षेऽष्टाविंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२८ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथा तु नर्द्दमानं तं भीमसेनं महाबलं । मेघस्तनितनिर्घोषं के वीराः पर्य्यवारयन् ।
न हि पश्याम्यहं तं वै त्रिषु लोकेषु सञ्जय । क्रुद्धस्य भीमसेनस्य यस्तिष्ठेदग्रतो रणे ।
गदामुद्यतस्तस्य कालस्येव महामृधे । न हि पश्याम्यहं तात यस्तिष्ठेत रणाजिरे ।
रथं रथेन यो हन्यात् कुञ्जरं कुञ्जरेण च । कस्तस्य पुरतः स्थाता साक्षादपि शतक्रतुः । ५२९५
रणे क्रुद्धस्य भीमस्य मम पुत्रान् जिघांसतः । दुर्य्योधनहिते युक्ताः समतिष्ठन्त केऽग्रतः ।
भीमसेनदवाग्नेस्तु मम पुत्रास्तृणोपमान् । प्रधक्षतो रणमुखे केऽतिष्ठन्नग्रतो नराः ।
काल्यमानान् हि मे पुत्रान् भीमेनावेक्ष्य संयुगे । कालेनेव प्रजाः सर्व्वाः के भीमं पर्य्यवारयन् ।
न मेऽर्ज्जुनाद्भयं तादृक् कृष्णान्नापि च सात्वतात् । हुतभुग्जन्मनो नैव यादृग्भीमाद्भयं मम ।
भीमवक्त्रः प्रदीप्तस्य मम पुत्रान् दिधक्षतः । के शूराः पर्य्यवर्त्तन्त तन्ममाचक्ष्व सञ्जय । ५२८०
॥ सञ्जय उवाच ॥ तथातु नर्द्दमानं तं भीमसेनं महारथं । तुमुलेनैव शब्देन कर्णोह्यभ्यपतद्बल ।
व्याक्षिपन् बलवच्चापमतिमात्रममर्षणः । कर्णस्तु युद्धमाकाङ्क्षन् दर्शयिष्यन् बलं बली ।
रुरोध मार्गं भीमस्य वातस्येव महीरुहः । भीमोऽपि दृष्ट्वा सावेशं पुरो वैकर्त्तनं स्थितं ।
चुकोप बलवद्वीरश्चिक्षेपास्य शिलाशितान् । तान् प्रत्यगृह्णात् कर्णोऽपि प्रतीपं प्रेषयच्छरान् ।
ततस्तु सर्व्वयोधानां यततां प्रेक्षतां तदा । प्रावेपन्निव गात्राणि कर्णभीमसमागमे । ५२८५